

รายงาน

เรื่อง นักศึกษาแลกเปลี่ยน ภาคฤดูร้อน

ณ เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น

วิชา

กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ 2 รหัสวิชา BUS-498

เสนอ

อาจารย์ สมบัติ วรินทร์นุวัตร

จัดทำโดย

นาย ณัฐชนน ชุ่มชื่น 56131018-6

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม

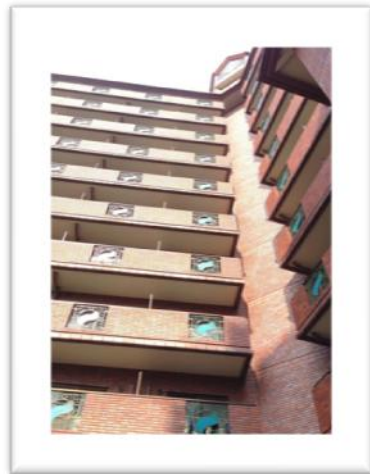
สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น

คำนำ

รายงานเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอในรายวิชา กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ 2 รหัสวิชา BUS-498 ภายในบอกถึงเรื่องราวเกี่ยวกับการได้ใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ว่าได้เรียนรู้อะไรมาบ้างและได้ความรู้อะไร ได้ประสบการณ์อะไรมาบ้าง มาอยู่เป็นเวลา 45 วัน ตั้งแต่วันที่ 15 /4/58 – 30/5/58 หากมีข้อมูลผิดพลาดประการใด ขออภัย ณ ที่นี้ด้วย

นักเรียนแลกเปลี่ยน

เล่าประสบการณ์ที่ได้ไปแลกเปลี่ยนที่ประเทศญี่ปุ่น โอซาก้า
คนญี่ปุ่นมีนิสัยน่ารักมากมีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่นเริ่มตั้งแต่การไปถึงสนามบินของปร
เทศญี่ปุ่นมีอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมารับไปส่งถึงที่พักระหว่างการไปที่พักเราได้เห็น
สิ่งแปลกใหม่อย่างมากมายที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอาจารย์

คนญี่ปุ่นก็ได้แนะนำ สอนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เราไม่เคยเห็นและไม่รู้จักมาก่อน พอไป
ถึงที่พักก็มีลุงกับป้าที่คอยดูแลที่พักออกมาต้อนรับและคอยแนะนำสิ่งต่างๆ
ลุงกับป้าใจดีมากสิ่งของบางอย่างที่เราไม่มีลุงกับป้าก็หามาให้โดยที่เราไม่ต้องไปซื้อมา
หมดโดยเขามีห้องเก็บของให้นักศึกษาคนก่อนๆ
ที่เคยมาพักนั้นเก็บไว้ไม่ได้เอากลับลุงกับป้าก็เปิดห้องให้ชม ในห้องนั้นมีทั้งหม้อ
กระทะ ไม้แขวนเสื้อ ราวตากผ้า จาน ชาม ช้อน เป็นต้น
เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่ต้องใช้ในการอยู่พักเพราะเป็นเวลานานถึง 45
วันในการใช้ชีวิตอยู่ที่ญี่ปุ่น

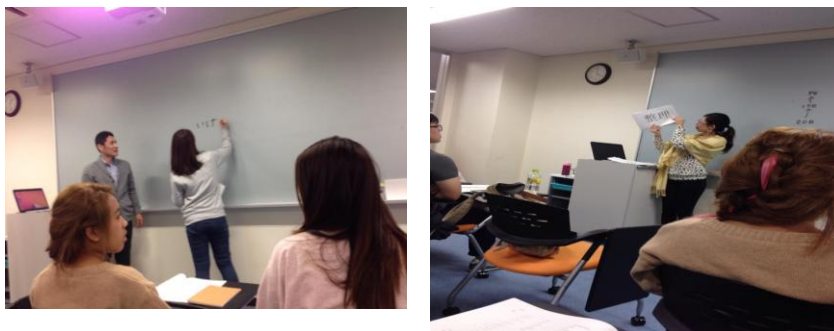
จากนั้นก็มียาจารย์มาจากมหาวิทยาลัยที่เราเรียนอีกคนพามาเดินดูการใช้ชีวิต
ดูร้านค้าของคนญี่ปุ่น และพาไปดูซูเปอร์มาร์เก็ตที่เราต้องใช้ในการซื้อของ
ซื้ออาหาร ผักต่างๆเพื่อมาซื้อของไปทำอาหารในทุกวัน
การเดินทางของคนญี่ปุ่นส่วนมากเน้นการใช้จักรยานเป็นหลัก
ถนนของญี่ปุ่นสวยมากและแบ่งสัดส่วนได้ดีมาก เช่น
เส้นทางเดินของคนกับเส้นทางจักรยานก็มีการแบ่งไว้อย่างชัดเจน
และการข้ามถนนของคนญี่ปุ่นนั้นระเบียบมากเพราะที่แยกไฟแดงของญี่ปุ่นจะมีไฟให้
กับคนข้ามถนน เพราะคนญี่ปุ่นให้เกียรติกับคนข้ามถนนมากจะไม่มีการบีบแตรได้
จะมีการจอดรอเพื่อให้คนข้ามถนนเสร็จก่อนถึงรถจะไป
จากนั้นก่อนที่จะเริ่มเรียนในวันต่อไป
ตอนเย็นอาจารย์ได้พาพวกเราไปดูมหาวิทยาลัยที่เราจะเรียนเขาได้มีห้องจัดงานเลี้ยงต้อนรับ
รับนักศึกษาต่างชาติเอาไว้ ตอนแรกคิดว่าจะมีแค่คนไทย
แต่ที่จริงแล้วมีหลายชาติมากมายที่ได้เข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ มีทั้งจีน ฟินแลนด์
เกาหลี ไทย
เป็นต้น

ได้มีการเลี้ยงต้อนรับ มีทั้งอาหารมากมาย และได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
การทักทายของแต่ละประเทศโดยการออกไปแนะนำตัวให้กับนักศึกษาชาติอื่นๆได้รู้จัก
และทำความรู้จักกันไป พองานเลี้ยงจบอาจารย์ก็พาพวกเรามาส่งที่หอพัก
โดยอาจารย์บอกว่าป็นห่วงพวกเราไม่อยากให้กลับกันเอง

ถึงวันเรียนวันแรกที่มหาวิทยาลัย Setsunan University
 ก็มีเพื่อนชาวญี่ปุ่นมารับถึงหอพักโดยพาไปซื้อตั๋วรถไฟเพราะครั้งแรกพวกเรายังซื้อไม่
 ป็น และไปซื้อตั๋วรถเมล์ เพื่อที่จะไปเรียนในทุกๆวัน
 โดยคิดค่าเฉลี่ยค่ารถในแต่ละวันไปกลับของการเรียนประมาณ 270 บาทต่อวัน
 และใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 45 นาที พอถึงมหาวิทยาลัยเพื่อนๆ
 ก็พาไปให้รู้จักกับอาจารย์ที่จะสอนพวกเรา มหาวิทยาลัย Setsunan
 เป็นมหาวิทยาลัยที่เราต้องเรียนเกี่ยวกับภาษาเพื่อไปใช้ในการเรียน ของมหาวิทยาลัย
 Osaka Institute of Technology

พอไปถึงห้องเรียนก็มีคนไทยที่ไปด้วยกันทั้งหมด 8 คน
 และก็มีเพื่อนชาวญี่ปุ่นมาช่วยในการสอนมานั่งเรียนด้วยเพื่อเราไม่เข้าใจอะไร เพื่อนๆ
 ชาวญี่ปุ่นก็จะมาคอยแนะนำสิ่งที่เรานั้นไม่เข้าใจ

ก็ได้มีการแนะนำตัวของนักศึกษาและอาจารย์ที่มาสอนพวกเรา
อาจารย์ก็ได้บอกกฎกติกาในการที่จะเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยนี้ ว่าสิ่งไหนทำได้
สิ่งไหนไม่ควรทำ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของทางมหาวิทยาลัย
และก็เริ่มการสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาต่างๆ

จากนั้นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์

ไม่มีการเรียนการสอนก็ได้มีเพื่อนชาวญี่ปุ่นที่มาคอยดูแลพวกเรา

เราชวนเขาให้พาพวกเราไปเที่ยวดูสิ่งใหม่ๆที่เราไม่เคยเห็น

เขาก็พาเราไปดูเที่ยวชมสถานที่ต่างๆที่ไม่เคยเห็น

เขาพาไปที่สถานที่ห้องเที่ยว นัมบะ เป็นสถานที่ขายของมากมายชื่อดังของย่าน Osaka

มีทั้งเสื้อผ้า อาหาร เครื่องใช้ไฟฟ้า เมืองสวยงามมากมาย เขาได้พาไปรับประทานอาหารร้าน

เขาแนะนำว่าเป็นร้านอาหารชื่อดังของย่านนี้

มีราคาสูงหน่อย แต่ว่าคุ้มค่าเพราะมีรสชาติอร่อยมากไม่เคยทานมาก่อน
แต่เราก็ได้เที่ยวกับเขาเพียงแป๊บเดียวเพราะชาวญี่ปุ่น
อายุประมาณพวกเราเขาบอกว่าเขาต้องทำงานพิเศษกันหมดแล้ว
มีเวลาพามาเที่ยวได้แป๊บเดียวเขาก็ไปทำงานต่อ เราจึงเดินเที่ยวกันต่อ

จากนั้นวันต่อมา วันอาทิตย์เราก็ได้ไปชมปราสาท Osaka
ที่มีชื่อเสียงอย่างมากของเมือง โอซาก้า ก็ได้เจอคนไทยที่มาเที่ยวมากมาย
และเดินชมร้านขายของที่ระลึก

22/4/58 ทางมหาวิทยาลัยได้มีการพานักศึกษาต่างชาติไปทัศนศึกษา ที่ต่างจังหวัด
ที่เมืองยูระ
ก่อนไปเขาได้บอกให้นักเรียนเตรียมอาหารกล่องไปเพื่อรับประทานกับนักเรียนชั้นประ
ถมของโรงเรียนที่เมืองยูระ
พวกเราตื่นเต้นมากเพราะต้องไปรับประทานอาหารกับนักเรียนโดยนักเรียนกลุ่มใหญ่ต่อ
พวกเราเพียงแค่คนเดียว เขาบอกเพื่อเป็นการฝึกภาษา

ที่แรกที่เราไปคือบ้านเก่า

ได้เขาไปชมบ้านเก่าของชาวญี่ปุ่นที่เป็นบ้านเก่าดั้งเดิมของชาวญี่ปุ่นที่เขาเก็บเอาไว้ให้

นักท่องเที่ยวชมโดยไม่คิดค่าเข้า เจ้าของบ้านใจดีมากมีการต้อนรับเป็นอย่างดี

และแนะนำประวัติความเป็นมาของบ้านนี้

พวกเราตื่นเต้นมากเพราะไม่เคยมาบ้านเก่าจริงๆที่ไม่มีการปรับแต่งเพื่อให้ใหม่แต่เป็นบ้านที่เก่าเก็บไว้ได้อย่างสวยงาม

จากนั้น กลางวันก็ได้เข้าไปที่โรงเรียนของเด็กประถม

เพื่อไปรับประทานอาหารกับเด็กนักเรียน เด็กนักเรียนดีใจ ตะโกนต้อนรับอย่างตื่นเต้น

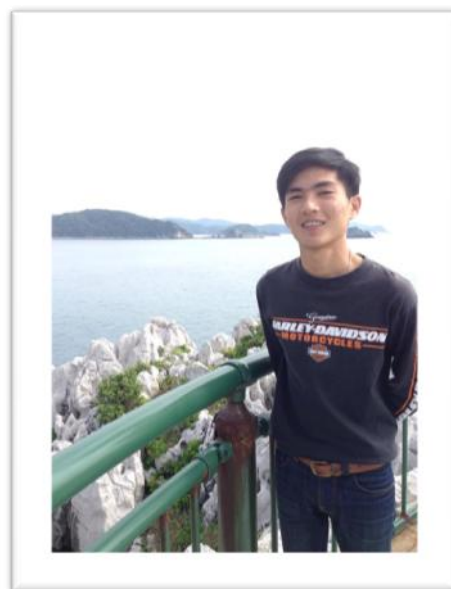
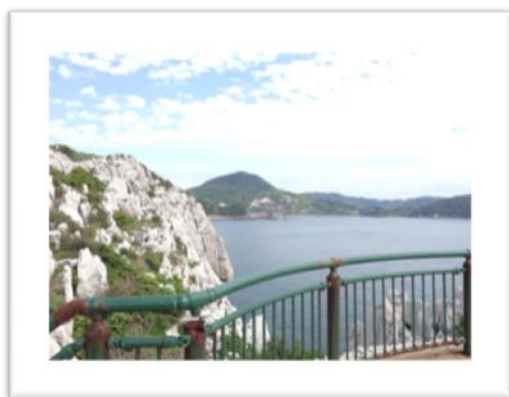
พวกเราก็ตื่นเต้นเพราะกลัวจะคุยกันไม่รู้เรื่อง

เขาได้แบ่งแยกนักศึกษาออกเพื่อไปเข้ากลุ่มรับประทานอาหารกับนักเรียน

โดยการทานก็คล้ายกับโรงเรียนของไทยคือมีการสวด ก่อนรับประทานอาหาร
จากนั้นก็รับประทานอาหาร ตอนแรกเปลี่ยนความรู้ ก็ถามคำถามต่างๆที่เราอยากรู้
คุยกันรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง
จากนั้นตอนบ่ายก็มีการทำกิจกรรมกับนักเรียนโดยมีเกมส์ให้เล่น มีทั้งเกมส์ปาลูกบอล
เกมส์จับคู่ เกมส์ร้องเพลงโดยที่ผมไม่เคยเล่นมาก่อน
ก็มีอาจารย์และนักเรียนให้คำแนะนำวิธีการเล่นนั้นๆ
จากนั้นก็ได้เจอกับช่างภาพนักข่าวที่มาทำข่าวเกี่ยวกับนักเรียนแลกเปลี่ยนเพื่อไปลงหนังสือพิมพ์

เขาบอกว่าเขาชอบประเทศไทย และเขาเคยไปประเทศไทยไปถ่ายภาพ ดำน้ำ ที่เกาะเต่า
ทางภาคใต้ของไทย เขาก็คุยกับอาจารย์พวกเรา เพื่อนำข่าวไปลงหนังสือพิมพ์

จากนั้นก็ไปที่จุดชมวิวยุระโจ เป็นที่ที่สวยงามมาก มีหินสีขาว มีจุดชมวิวยุสวายเป็นทะเลที่มีน้ำใสมาก เขาให้ลงไปถ่ายรูปเพื่อศึกษา ชื่อของเพื่อไปทำรายงานและมาฟรีเซ็นในชั้นเรียน

เราก็ลงไปหาข้อมูลกันมากมายมีทั้งหินแปลกๆ มีทั้งเกาะภูเขาที่มีรูปร่างคล้ายตัวการ์ตูน มีนกนางนวลเหมือนประเทศไทย จากนั้นก็กลับมาที่มหาวิทยาลัย

28/4/58 ก็ได้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกภาษา โดยให้นักศึกษาชาวเกาหลีมาร่วมเล่นด้วย โดยเกมส์เป็นเกมส์เกี่ยวกับการทายไฟ เพื่อหาไฟที่อยู่ในกองกองนั้นเราก็ช่วยกันหา และมีการปรึกษากันเพื่อทำรายงานในการฟรีเซ็นเพราะนักศึกษาเกาหลีไปทัศนศึกษากับเราด้วยโดยมีการปรึกษาวางจะฟรีเซ็นเรื่องอะไร ใครมีข้อมูลอะไรบ้างในการฟรีเซ็น เพื่อมาแลกเปลี่ยนความรู้กันและเราจะมีการแบ่งงานกันไปทำเพราะไม่ค่อยได้เจอกันบ่อยๆ และนักศึกษาชาวเกาหลีพักคนละที่กัน

30/4/58 อาจารย์ได้พานักศึกษาชาวไทยไปดูโรงงานผลิตเครื่องทำทาโกยากิ โอโคโนมียากิ และทำเครื่องปิ้งย่างชื่อดังของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ เขาได้มีการพาเดินชมกระบวนการผลิต

เครื่องทำมีหลายแบบมีทั้งเครื่องดูดควันอาหารมีทั้งกระแทแบบไฟฟ้าและมีให้ดูกระแทแบบ
แบบถ่านสมัยก่อน

และได้ไปดูโรงงานการผลิตได้เห็นตั้งแต่กระบวนการผลิตจนไปถึงเสร็จสมบูรณ์เมื่อเรา
ไม่เข้าใจตรงไหนอาจารย์ก็จะคอยแนะนำและบอกเรื่องต่างๆ

ประวัติความเป็นมาให้เราเข้าใจ

เครื่องในการผลิตของโรงงานมีความทันสมัยมาก เช่น

เมื่อก่อนใช้คนมากและใช้เวลานานในการผลิต

แต่สมัยนี้ใช้คนงานเพียงน้อยนิดและใช้เครื่องจักรมากทำให้ประหยัดแรงงานและงานที่มี
คุณภาพและเวลารวดเร็ว

4/5/58 เป็นวันเรียนปกติอาจารย์ได้สอนเกี่ยวกับคำศัพท์ต่างๆ ที่เราได้เรียนมาทบทวน

และให้ออกมาพูดหน้าชั้นเกี่ยวกับบทความต่างๆในหนังสือเรียนโดยไม่ได้ดูหนังสือ

โดยเป็นคำที่ยากมาก เราต้องใช้เวลาในการจำและออกมาพูดเรื่อยๆ โดยพลัดกันพูด

เกี่ยวกับคำที่จะไปใช้ในการเรียนมหาวิทยาลัย Osaka IT

เป็นเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยต่างๆของการไปเข้าโรงงาน

แนะนำป้ายสัญลักษณ์ที่เราไม่เคยเห็นมาก่อน และที่ยากคือตัวอักษรคันจิ

ที่เราต้องจำไปใช้ในการเรียน เพราะยากมากในการจำเพราะไม่เคยเห็นมาก่อน

เป็นคันจิที่ใช้เฉพาะเกี่ยวกันโรงงาน เพราะที่ไทยไม่ได้สอนเกี่ยวกับคำพวกนี้

วันหยุดต่อมาก็ได้ไปเที่ยวชมเมืองเกียวโตของประเทศญี่ปุ่นได้ไปชมวัดต่างๆของเมืองเกียวโต

การเดินทางไปรวดเร็วมากไปต่างจังหวัดใช้เวลาในการเดินทางโดยรถไฟเพียงแค่ 40 นาที ก็ไปถึงเมืองเกียวโตอย่างปลอดภัย ได้เห็นสิ่งแปลกใหม่

วัดที่ไม่เหมือนกับประเทศไทย วิถีชีวิตการใช้ชีวิตของชาวญี่ปุ่นที่เรียบง่ายและสบาย มองไปทางไหนมีถนนที่สะอาด เป็นระเบียบคนเดินกันเป็นระเบียบตามกฎหมาย การเข้าไปชมวัดบางวัดก็เสียค่าเข้าชม แต่ที่นี่ไม่มีการแบ่งแยกค่าเข้าเหมือนประเทศไทย ถึงจะเป็นคนต่างชาติก็ราคาเท่ากับคนญี่ปุ่น สิ่งที่น่าสนใจสำหรับการไปวัดนี้ คือวัดทอง มีความสวยงามเหมือนไม่ใช่วัด มีบึงน้ำ มีปลา ต้นไม้ใหญ่ร่มรื่น สวยงาม ถนนสะอาด มีป้ายบอกทางอย่างชัดเจนมีคนคอยดูแลความสะดวกตลอดเวลา

7/5/58 วันสุดท้ายของการเรียนที่ Setsunan University

ก็ได้มีการทดสอบสอบความรู้ที่ได้เรียนมา

เกี่ยวกับกฎว่าอันไหนควรทำอันไหนทำไม่ได้ และคำศัพท์ ที่ได้เรียนมา ป้ายสัญลักษณ์

คันจิ ประโยคในการพูด และมีการสอบฟังเทป คล้ายกับประเทศไทย

แต่ที่นี่พูดเร็วมากและ เป็นภาษาที่แท้จริงฟังยากและฟังไม่ทัน

จากนั้นช่วงบ่าย ได้มีการฟรีเซ้นงานเกี่ยวกับที่ได้ไปชมมาคือเมืองยูระที่ได้ไปกับ

นักศึกษาต่างชาติชาวเกาหลี

คนที่เข้ามาชมการฟรีเซ้นเป็นคณะอาจารย์จากหลายๆสาขาวิชา และหัวหน้าอาจารย์

และอาจารย์ของทางที่สอนชาวเกาหลีหลายท่าน เข้ามาชมการฟรีเซ้น

พวกผมตื่นเต้นมากในการฟรีเซ้น

เพราะเป็นการฟรีเซ้นครั้งแรกที่มีแต่ชาวต่างชาติเข้ามาชม

จากนั้นก็แบ่งกลุ่มตามที่ได้แบ่งงานกันไว้ออกไปฟรีเซ้น

พอแต่ละกลุ่มฟรีเซ้นเสร็จอาจารย์ก็จะถามในสิ่งที่เขาอยากรู้ว่าเป็นอย่างไร มันคืออะไร

และมันมาจากไหน โดยพวกเราก็ตอบตามที่เขาถามมา

อาจจะไม่หมดเพราะเป็นข้อมูลที่ยากมากในการตอบ

แต่พวกเราก็ผ่านมันไปได้โดยช่วยๆกันกับชาวเกาหลี

8/5/58 เป็นวันแรกที่ได้ไปเรียนที่ Osaka Institute of Technology
 ตื่นเต้นกันมากเพราะไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร จะต้องเจออะไรบ้าง
 ตั้งแต่เข้ามีรุ่นพี่ชาวญี่ปุ่นที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยนี้ มารับเพื่อไปส่งที่มหาวิทยาลัย
 เพราะพวกเราไปไม่ถูกไม่เคยไปมาก่อน การเดินทางง่ายมากนั่งรถไฟเพียงแค่ 3
 สถานีและเดินต่อจากสถานีรถไฟระยะทางไกลไม่มาก
 แต่ระหว่างทางเดินเป็นย่านค้าขายมีตลาดของถูกมากมายให้เดินชมไปเรื่อยๆ ไม่เบื่อ
 พอไปถึงมหาวิทยาลัย
 เราได้พาไปห้องเกี่ยวกับนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะที่ห้องนั้นมีเพื่อนชาวต่างชาติมากม
 ายมีมุมให้ดูหนัง อ่านหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษล้วน
 และพอถึงเวลาเรียนก็ได้ไปห้องเรียนพบเจอกับอาจารย์ที่จะสอนพวกเรา
 เราได้แนะนำตัว และช่วงเช้าอาจารย์ได้เปิดวิดีโอให้ชมเกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตต่างๆ
 โดยรวมๆยังไม่แน่นถึงเนื้อหาอย่างจริงจัง

พอช่วงบ่าย อาจารย์ให้ฝึกเกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตในเรื่องของ
โมโนซูกิริคือขั้นการปรับปรุงวิธีการผลิตให้ดีโดยอาจารย์ให้เรียนรู้การผลิตโดยใช้
เลโก้ ประกอบรถเพื่อคู่กับการสอน โดยเราแบ่งกันว่าใครจะเป็นฝ่ายไหน
ตอนแรกๆในการทำอาจไม่ตรงตามเป้าหมายที่อาจารย์กำหนด
แต่เราก็ช่วยกันหาว่าพลาดตรงไหน จุดไหนที่ทำให้ล่าช้า และช่วยกันปรับปรุง
เพื่อให้ได้ตรงตามที่ต้องการ

ECRSの原則 (改善の着眼点・順番)	
省略 Eliminate	省略できるムダな作業はないか？ (やめられないか)
統合 Combine	ほかの作業と統合できる作業はないか？ (一緒にできないか)
変更 Rearrange (change the order)	作業の順序、場所、人を変更できないか？ (入れ替えられないか)
単純 Simplify	作業をもっと単純にできないか？ (簡単にできないか)

และอาจารย์ได้สอนเกี่ยวกับเรื่องความสูญเปล่า
คืออะไรก็ตามที่ทำให้ขัดขวางไม่ไปสู่จุดหมายถือเป็นความสูญเปล่าทั้งสิ้น
การรวมกัน เช่น ประกอบรถจากการใช้ 10 คนในการประกอบ ก็หาวิธีในการลดคนเช่น
คนที่ 1 กับ 2 ทำงานคล้ายๆ กันก็ลดให้เหลือคนเดียวทำให้ประหยัดคนงาน
ไคเซ็น คือการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
คือการผลิตแบบคิดไปว่าจะหาวิธีอย่างไรให้ดีกว่าเดิม
มูคะ มี 3 ชนิดคือ
การเดินทาง ควรจัดระยะทางให้ประหยัดที่สุด
ขบวนการผลิต ควรผลิตให้ประหยัดที่สุด
เครื่องจักร ควรจัดการเครื่องจักรใช้งานให้คุ้มค่าที่สุดโดยไม่เป็นการใช้งานหนักเกินไป

ECRS

Eliminate การกำจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก

Combine รวมเข้าหากัน

Rearrange การจัดขบวนการใหม่

Simplify การทำให้ง่าย

11/5/58 อาจารย์ได้พาพวกเราไปดูโรงงาน Omron ของประเทศญี่ปุ่น
โรงงานนี้คนงานในโรงงานนี้เป็นผู้พิการทั้งหมด
โดยแบ่งงานการผลิตเป็นขั้นตอนเหมือนกับคนปกติ แต่การไปโรงงานต่างๆ
ห้ามมีการถ่ายภาพ เป็นกฎของทางโรงงาน
ก่อนเข้าชมโรงงานก็ได้เข้าไปในห้องประชุมเพื่อเป็นการต้อนรับพวกเรา เขาได้บอกถึงเรื่อง
ราวความเป็นมาของโรงงานนี้ และเปิดวิดีโอการทำงานและประวัติให้ชม
เพื่อเป็นการง่ายในการรับฟัง และรับชม
จากนั้นก็บอกกฎของการเยี่ยมชมโรงงานว่าต้องทำตัวอย่างไร

โรงงานนี้ผลิตเกี่ยวกับ

ปรอทวัดไข้ ที่ใช้ในการวัดไข้ของผู้ป่วยที่มีไข้สูง
เครื่องวัดความดันของผู้ป่วย
เครื่องเพาเวอร์ซัพพลาย
เซ็นเซอร์ ที่ใช้ในการเข้าออกของสถานีรถไฟของญี่ปุ่น
โรงงานนี้ คนงานในโรงงานนี้สัปดาห์มีการพักทยอยตลอดเวลา
ถึงจะเป็นคนพิการแต่เขาก็ทำงานได้ตามปกติเหมือนคนปกติทั่วไปไม่ต่างกับคนปกติ
แถมยังมีความมุ่งมั่น
ในการทำงาน การผลิตให้ออกมาเสร็จสมบูรณ์ตามงาน ที่ต้องการ
พอมชมโรงงานเสร็จ
ก็กลับเข้าห้องประชุมเพื่อมารวบรวมความรู้ที่ได้เข้าไปชมโรงงานมาว่าเป็นอย่างไร
และให้ถามคำถามที่พวกเราอยากรู้และสิ่งที่พวกเราไม่เข้าใจเพื่อไปทำพรีเซนในวันต่อไป
ป แสดงว่าวันต่อไปเราต้องมาพรีเซนที่หน้าชั้นเรียน โดยการทำเป็นงานคู่
เพื่อนำเสนอให้อาจารย์รู้ว่าที่เราไปมานั้นได้อะไรมาบ้าง ได้รู้อะไรมาบ้าง

13/5/58 , 15/5/58

อาจารย์ให้เล่นเกมเกี่ยวกับการบริหาร เป็นเกมเกี่ยวกับวิชา โมโนซูกุริ
เป็นเกมวางแผนในการลงทุน ว่าเราควรทำอย่างไรให้ได้กำไรมากๆ
โดยการแบ่งเป็น 4 กลุ่มในการเล่น ให้ช่วยกันคิดว่าเราควรซื้ออะไรหรือ
ควรขายอะไรบ้างเพื่อให้ได้กำไรและทันเวลาที่กำหนด
และทำออกมาเป็นกราฟเพื่อดูกันว่ากลุ่มไหน เป็นอย่างไรกันบ้าง สิ่งที่ได้จากเกมนี้นี้คือ
การคิด การวางแผน การเดาใจของอีกกลุ่มว่าเราควรทำอย่างไรเพื่อให้ได้เป็นที่
1 ของเกมส์

16/5/58 – 17/5/58

ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเข้าค่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัย Setsunan University เป็นค่ายเกี่ยวกับการต้อนรับนักศึกษาใหม่แต่เขาให้พวกเราไปเข้าค่ายด้วยเพื่อฝึกภาษา และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเพื่อให้เกิดการทำความรู้จักกัน โดยค่ายนี้จัดที่จังหวัดเกียวโตของประเทศญี่ปุ่น

การเดินทางไปโดยรถบัสของทางมหาวิทยาลัย

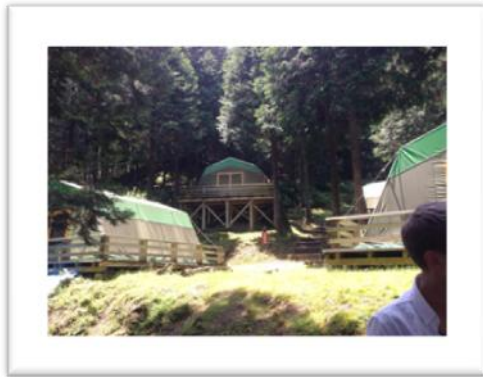
ระหว่างการเดินทางก็มีการทำกิจกรรมโดยให้แนะนำตัวว่าเรามาจากไหนเพราะนักศึกษาแต่ละคนยังไม่รู้จักกันมาก่อนพอไปถึงที่ทำกิจกรรมก็แบ่งกลุ่มกันเป็น 6 กลุ่ม และเล่นเกมส์ เริ่มจากเกมส์การจับคู่โดยการให้ออกมาพูด 1 คน และให้จับคู่กัน ใครที่ไม่มีคู่ต้องออกมาพูดว่าใครจับคู่ใครต่อไป

จากนั้นเป็นเกมส์ปิดตาและให้เกาะกันแล้วใช้มือบอกว่าไปทางไหนโดยห้ามพูด เป็นเกมส์ที่ยากมาก แต่ก็สนุกสนานกันทุกคน

จากนั้นตอนเย็นได้มีกิจกรรมการทำอาหารโดยให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำอาหารเพื่อรับประทาน อาหารเป็นอาหารประเภทแกงกระหรี่

พวกเราไม่เคยทำกันมาก่อนก็มีเพื่อนๆชาวญี่ปุ่นมาช่วยกัน โดยแบ่งกันไปหั่นผัก ก่อไฟ ต้มน้ำ หุงข้าว จนทำได้ออกมาสำเร็จแต่ข้าวไม่สุกก็เลยรับประทานกันยาก

จากนั้นเป็นการทำกิจกรรมรอบกองไฟ เป็นกองไฟจริงๆเพราะอากาศหนาวมาก
ที่ทำกิจกรรมติดภูเขาสูง อากาศเย็น มีกิจกรรมการร้องเพลง
และมีการแสดงดนตรีของทางมหาวิทยาลัย ทุกคนสนุกสนาน
จากนั้นเป็นการอาบน้ำ การอาบน้ำของการเข้าค่ายตื่นเต้นมากเพราะ
การอาบน้ำเป็นการอาบน้ำรวมในห้องใหญ่ แบ่ง ชาย หญิง และก็มีอ่างแช่น้ำร้อน
วันต่อมาก็มีกิจกรรม

เกมส์การหาสิ่งของ คือตามกลุ่มให้เอาของไปซ่อนและมาเขียนแผนที่
เพื่อที่จะไปหาของที่อีกกลุ่มซ่อนเอาไว้
เป็นการทำกิจกรรมที่สนุกมากเพราะการหาชิ้นต้องแย่งกันหาใครหาได้เยอะกว่าเป็นกลุ่ม
ที่ชนะไป
เกมส์ต่อมาเป็นเกมส์ลอดช่องเชือกให้นักศึกษาลอดช่องเชือกให้ผ่านโดยการห้ามโดนเชือก
แต่เชือกบางช่องนั้นสูงมากทำให้ต้องช่วยกันคิดว่าเราจะผ่านมันไปได้อย่างไร
โดยการช่วยกันอุ้มและส่งผ่านเพื่อนของเราไม่อีกฝั่งให้ได้โดยไม่โดนเชือก
ทำให้สนุกสนานและได้คิดวางแผนกันมาก
จากนั้นเป็นการรับประทานอาหารกลางวันและเตรียมตัวกลับ
ก่อนกลับก็มีการประชุมพูดคุยเกี่ยวกับค่ายนี้ว่าเราได้เรียนรู้อะไรบ้าง ในการมาค่ายนี้คือ
เราได้เพื่อนใหม่ ได้ฝึกภาษา จากที่พูดไม่ค่อยได้ หรือไม่กล้าแสดงออก
ทำให้เรานั้นมีความมั่นใจมากขึ้น
จากนั้นเป็นการเดินทางกลับ ระหว่างทางกลับทุกคนเหนื่อยมาก และได้ขอไอดีไลน์
เพื่อเป็นการติดต่อกันได้ เป็นการทำความรู้จักกัน

18/5/58

อาจารย์ได้พาไปดูโรงงาน Nippon Steel ของประเทศญี่ปุ่น
เป็นโรงงานที่มีความทันสมัยมาก ผลิตเกี่ยวกับอะไหล่รถไฟ
ต่างๆมากมายของประเทศญี่ปุ่น รวมถึงผลิตและสร้างรถไฟชิงกันเซ่น
เป็นรถไฟที่เร็วที่สุด และดีที่สุดในประเทศญี่ปุ่น
เราได้เข้าไปชมประวัติความเป็นมาของโรงงาน โดยการชมวิดีโอของที่ทางโรงงานได้จัด
เตรียมเอาไว้

ก่อนจะเข้าชมโรงงาน จะมีการบอกถึงกฎกติกา คือการห้ามถ่ายภาพ ถ่ายได้เฉพาะใน
พิพิธภัณฑ์ เพราะภายในโรงงานมีเครื่องจักร
และกระบวนการผลิตที่เป็นความลับอย่างมาก จากนั้นได้เข้าไปชมโรงงานจริงๆ
ที่มีขนาดใหญ่
แต่ละโรงต้องนั่งรถไฟ โดยมีหัวหน้าของโรงงานคอยให้คำแนะนำและคอยบอกตลอด

ลา เครื่องจักรในโรงงานนั้นเป็นระบบอัตโนมัติทั้งหมดไม่ต้องใช้คนงานในการผลิต
คนงานเป็นเพียงแค่คอยคุมว่าดีหรือไม่

หลังจากชมเสร็จก็กลับมาประชุมว่าได้อะไรมาบ้างและก็ถามคำถามที่เราไม่เข้าใจหรือ
อยากรู้ประทับใจโรงงานนี้ตรงคำทักทายของเขา เขาไม่ใช่คำว่า โอฮาโย (สวัสดี)
แต่เขาใช้คำว่า โกะอันเซ็นนิ (ขอให้ปลอดภัย) เพราะทำงานต้องปลอดภัยไว้ก่อน
จากนั้นก็กลับมาที่หอพักเพื่อทำรายงาน เพื่อไปฟรีเซ็นในวันต่อไป
และเพื่อให้อาจารย์ได้รู้ว่าเราได้อะไรมามากับการไปดูโรงงานครั้งนี้

พอตอนเย็นได้มีการเลี้ยงฉลองของเพื่อนชาวญี่ปุ่นและชาวเกาหลีชวนไปทานอาหารหมี่
อนเป็นการเลี้ยงส่ง เพราะพวกเราเหลือเวลาอีกเพียง 2
อาทิตย์ก็เรียนจบและกลับประเทศไทย

20/5/58, 22/5/58

เป็นวันเรียนเกี่ยวกับการทำงานจริงๆ

คืออาจารย์ให้เราเรียนรู้วิธีการประกอบหัวเครื่องดูดฝุ่นว่ามีวิธีอย่างไร
และประกอบอย่างไรให้ออกมาดีและมีคุณภาพแต่เป็นการทำงานในห้อง
เกี่ยวกับการทำการประกอบ

เป็นห้องที่ห้ามถ่ายภาพเพราะอาจารย์บอกว่าเป็นความลับของทางมหาวิทยาลัย

โดยเริ่มจากการเรียนรู้ก่อนว่าชิ้นส่วนแต่ละอย่างคืออะไร

มีหน้าที่อะไรและต้องประกอบอย่างไรให้ถูกวิธี โดยการแบ่งการประกอบเป็น 2

กลุ่มเป็นโรงงาน A และโรงงาน B โดยแต่ละโรงงานนั้นต้องมีหัวหน้างาน คนถ่ายวิดีโอ
คนจับเวลา และคนงาน

ผมเป็นคนงานในการประกอบจึงมีหน้าที่ในการทำอย่างมากเพราะต้องเป็นคนประกอบ
ให้ได้ออกมามีคุณภาพและทันเวลาตามที่ต้องการ โดยการแบ่งเป็น 2

รอบในการทำงานคือ ช่วงเช้าให้ลองทำว่าเรามีจุดไม่ดีตรงไหนเพื่อที่จะมาช่วยกันแก้ไข
มาประชุมกันในกลุ่มว่าเราต้องทำอะไรให้หยาบอะไรให้ละเอียดแต่ละอย่างได้สะดวกและรวดเร็ว
โดยอาจารย์มีอุปกรณ์และเครื่องมือทันสมัยให้เราได้ปรับแต่งกัน

และช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไร จากนั้นตอนบ่ายเป็นการทำงานจริง

โดยให้ประกอบจำนวน 5 เครื่องโดยแบ่งหน้าที่กันตามที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว

ข้อดีสำหรับการทำงานชิ้นนี้คือ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานจริงเหมือนอยู่ในโรงงาน

และได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้แบ่งงานกันเป็นทีมทำให้งานออกมาได้ตามเวลา

และเป็นระบบ ทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดเพราะได้แบ่งงานกันทำตามที่ได้ตกลงกันไว้

